

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 24 września 2022 r. – XXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Sprawa C-614/22)

(2022/C 482/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Coseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXX

Druga strona postępowania: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona)⁽¹⁾ – który nie został transponowany do prawa belgijskiego jako norma przewidująca przyznanie zezwolenia na pobyt lub ochrony międzynarodowej matce dziecka uznanego za uchodźcę w Belgii, które przybyło tam wraz ze swoją matką – może mieć bezpośredni skutek?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy, w braku transpozycji, art. 23 dyrektywy 2011/95 przyznaje matce dziecka uznanego za uchodźcę w Belgii, które przybyło tam wraz ze swoją matką, prawo do ubiegania się o świadczenia, o których mowa w art. 24–35, w tym o zezwolenie na pobyt umożliwiające jej legalne zamieszkanie w Belgii wraz z rodziną, czy też prawo do uzyskania ochrony międzynarodowej, nawet jeśli owa matka nie spełnia indywidualnie warunków koniecznych do uzyskania ochrony międzynarodowej?

- 2) Czy skuteczność (*effet utile*) art. 23 dyrektywy 2011/95, interpretowanego w świetle art. 7, 18 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, wymaga, aby państwo członkowskie, które nie ukształtowało swojego prawa krajowego w taki sposób, aby członkowie rodziny [w rozumieniu art. 2 lit. j) wspomnianej dyrektywy] beneficjenta takiego statusu mogli, jeśli nie spełniają indywidualnie warunków przyznania tego statusu, ubiegać się o określone świadczenia, uznało prawo wspomnianych członków rodziny do uzyskania pochodnego statusu uchodźcy, tak aby mogli oni ubiegać się o rzeszone świadczenia w celu utrzymania jedności rodziny?
- 3) Czy art. 20 i 23 dyrektywy 2011/95, interpretowane w świetle art. 7, 18 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, wymagają, aby państwo członkowskie, które nie ukształtowało swojego prawa krajowego w taki sposób, aby rodzice małoletniego uchodźcy mogli korzystać ze świadczeń wymienionych w art. 24–35 dyrektywy, [umożliwiło tym rodzicom] korzystanie z pochodnej ochrony międzynarodowej w celu priorytetowego potraktowania kwestii najlepszego zabezpieczenia interesu dziecka i zapewnienia skuteczności statusu uchodźcy tego dziecka?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 337, s. 9.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2022 r. w sprawie T-864/19, AI
i in./ECDC, wniesione w dniu 23 września 2022 r. przez HV i HW**

(Sprawa C-615/22 P)

(2022/C 482/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: HV i HW (przedstawiciel: adwokaci L. Levi and A. Champetier)

Druga strona postępowania: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, AI i HY

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie zasadności wniesionego do Sądu odwołania w zakresie, w jakim zmierza ono do: stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 11 lutego 2019 r. oddalającej wniosek wnoszących odwołanie z dnia 11 października 2018 r. o przyznanie odszkodowania; stwierdzenia nieważności – w razie potrzeby – decyzji z dnia 10 września 2019 r. oddalającej zażalenie wnoszących odwołanie z dnia 10 maja 2019 r.; oraz zasądzenia na rzecz wnoszących odwołanie zapłaty odszkodowania i zadośćuczynienia pieniężnego za poniesioną przez nich szkodę i doznaną krzywdę;
- zasądzenie na rzecz wnoszących odwołanie zwrotu kosztów w odniesieniu do postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie określonej w art. 24 regulaminu pracowniczego zasady obowiązku wspomaganie w związku lub bez związku z podręcznikiem doradcy ds. poufności ECDC. Naruszenie prawa w określeniu zakresu tego obowiązku w braku formalnego wniosku o udzielenie wsparcia. Naruszenie obowiązku zapewnienia zdrowych, bezpiecznych i godnych warunków pracy

Błąd w kwalifikacji prawnej stanu faktycznego polegający na uznaniu, że dokumenty z akt sprawy nie pociągały za sobą obowiązku wspomaganie ze strony pozwanego. Przeinaczanie faktów i dowodów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen (Szwecja) w dniu 7 października 2022 r. – A.L./Migrationsverket

(Sprawa C-629/22)

(2022/C 482/13)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.L.

Strona przeciwna: Migrationsverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy rozumieć art. 6 ust. 2 dyrektywy powrotowej⁽¹⁾? Czy przepis ten oznacza, że obywatela państwa trzeciego należy wezwać do natychmiastowego powrotu z państwa członkowskiego, w którym przebywa on nielegalnie, do państwa członkowskiego, w którym posiada on ważne zezwolenie na pobyt, chyba że ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego konieczny jest natychmiastowy wyjazd tego obywatela państwa trzeciego?
- 2) Czy dyrektywa powrotowa lub inny akt prawa Unii określają, jakie są konsekwencje niewystosowania przez organ krajowy koniecznego wezwania na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy powrotowej? Czy niewystosowanie koniecznego wezwania skutkuje nieważnością decyzji o wydaleniu i decyzji o zakazie powrotu?
- 3) Jeżeli z art. 6 ust. 2 dyrektywy powrotowej wynika obowiązek wystosowania takiego wezwania i wypływa taki skutek, to czy ów przepis jest wystarczająco jasny i precyzyjny, aby móc wywierać skutek bezpośredni?
- 4) Czy uregulowanie krajowe, takie jak szwedzka norma zawarta w rozdz. 8 § 6a ustawy o cudzoziemcach, które wprowadza dodatkowe wyjątki od ewentualnego obowiązku wystosowania wezwania, jest zgodne z prawem Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).